

Forslag

til

Lov om ændring af lov om retsafgifter.

(Tillægsafgift for udgående forretninger og politifremstillinger).

Fremsat den 17. marts 1976 af *ministeren for skatter og afgifter*.

§ 1.

I lov nr. 206 af 21. maj 1969 om retsafgifter, som ændret senest ved § 3 i lov nr. 267 af 26. juni 1975, foretages følgende ændringer:

1. I § 16, stk. 1, 1. pkt., og § 17, stk. 1, ændres „30 kr.“ til: „en grundafgift på 30 kr.“.

2. I § 16, stk. 1, 2. pkt., indsættes efter „beløb“: „ i grundafgift.“.

3. Efter § 17 indsættes:

„§ 17 a. For de forretninger, der er nævnt

i §§ 16 og 17, svares yderligere en tillægsafgift på 100 kr., såfremt forretningen helt eller delvis foretages uden for rettens kontor, eller skyldneren fremstilles af politiet.

Stk. 2. § 16, stk. 3, finder tilsvarende anvendelse.“

4. I § 18, stk. 1, indsættes som 2. pkt.:

„Afgiftspligten efter § 17 a indtræder, når der første gang over for fogden fremsættes begæring om retshandlingens foretagelse.“

§ 2.

Loven træder i kraft den 1. april 1976.

Bemærkninger til lovforslaget.

Almindelige bemærkninger.

Satserne efter retsafgiftsloven er ikke ændret siden 1969. Det stigende omkostningsniveau og dermed stigende udgifter til rets- og politivæsenet har gjort det nødvendigt at tage spørgsmålet om regulering af de nævnte satser op til fornyet overvejelse. I stedet for en generel forhøjelse af afgifterne er det fundet hensigtsmæssigt at foreslå en forhøjelse af retsafgiften for nogle af de forretninger, der indebærer en særlig arbejdsmæssig belastning for rets- og politivæsenet. Dette gælder dels fogedforretninger, hvorunder det er nødvendigt at lade skyldneren fremstille af politiet, dels udgående fogedforretninger. Antallet af politifremstillinger er meget betydeligt. Det samlede antal begæring om politifremstilling var i 1974 153.454. Heraf angik 131.947 fremstilling for fogden og 21.507 for

andre myndigheder. Egentlig politifremstilling blev iværksat i 17.426 tilfælde. Disse fremstillinger indebærer en betydelig arbejdsmæssig belastning for politiet og hermed betydelige omkostninger for det offentlige. Udgifterne ved den politimæssige behandling af en fremstillingssag er i 1970 skønsmæssig opgjort til ca. 100 kr. pr. sag.

Medens politifremstillinger især belaster politiet, er det navnlig de udgående fogedforretninger, der belaster fogedretterne arbejdsmæssigt, og for så vidt muligt ikke at ende i den situation, at antallet af udgående fogedforretninger stiger, må det anses for nødvendigt også at lade den forhøjede retsafgift omfatte disse forretninger.

Forslaget vil medføre en vis forøgelse af dommerkontorenes arbejdsbyrde. Den nye afgift skal således afstemmes på rekvisitionen eller på ekse-

kutionsfundamentet, datoen for betalingens modtagelse skal anføres i fogedsaglisten, og der skal på kassestrimlen foretages henvisning til ekspeditionsløbenummeret vedrørende afgiften efter lovens § 16, stk. 1, eller § 17, stk. 1. Endvidere skal fogedretten i tilfælde, hvor fordringshaveren ikke er til stede under forretningen, efterfølgende underrette denne, hvis skyldneren ikke giver møde, således at fordringshaveren kan tage stilling til, om han ønsker forretningen fortsat. Forøgelsen af dommerkontorenes arbejdsbyrde vil dog utvivlsomt blive modsvaret gennem et fald i antallet af udgående fogedforretninger. Forslaget må endvidere antages at ville medføre et fald i antallet af politifremstillinger og dermed en vis arbejdsmæssig lettelse for politiet. Forslaget vil ikke nødvendiggøre en udvidelse af personalet ved domstolene eller i øvrigt medføre udgifter for det offentlige. Beregningen af forslagens provenu er behæftet med en vis usikkerhed bl. a. som følge af den forventede nedgang i antallet af politifremstillinger og udgående fogedforretninger, der må antages at følge af forslagens gennemførelse. Hertil kommer, at antallet af politifremstillinger vil blive yderligere nedbragt, såfremt det af justitsministeren den 9. oktober 1975 fremsatte forslag til lov om ændring af retsplejeloven, udpantningsloven og lov om indrivelse af underholdsbidrag gennemføres. Efter dette lovforslag skal det altid være fogedretten, der afgør, om en begæring om politifremstilling skal efterkommes, og der bør i almindelighed ikke træffes bestemmelse om fremstilling ved politiet, hvis fogedretten anser det for overvejende sandsynligt, at der ikke under forretningen kan opnås hel eller delvis dækning af kravet, eller hvis fremstilling ved politiets foranstaltning ikke vil stå i rimeligt forhold til gældens størrelse (lovforslagets § 494, stk. 2 og 3). Under hensyn til, at der således må regnes med en vis nedgang i antallet af politifremstillinger og udgående forretninger samt til, at retsafgifterne ved udpantning for skatter og afgifter, der inddrives af en kommune, der har ansat en pantefoged, efter retsafgiftslovens § 63, stk. 2, tilfalder vedkommende kommune, skønnes forslaget at medføre en forøgelse af retsafgifterne for finansåret 1976-77 med mindst 10 mill. kr.

Lovforslaget har været forelagt Den Danske Kommerforening, Dommerfuldmægtigforeningen og Kommunernes Landsforening.

I bilag til lovforslaget er de gældende regler og ændringerne heri opstillet som paralleltekster.

Lov nr. 206 af 21. maj 1969 om retsafgifter er ændret ved lov nr. 189 af 24. maj 1972 og § 3 i lov nr. 267 af 26. juni 1975.

Bemærkninger til forslagens enkelte bestemmelser.

Til § 1.

Til nr. 1 og 2.

Ændringerne tilsigter alene at tydeliggøre, at der udover afgift efter § 16 eller § 17 skal betales tillægsafgift efter § 17 a, såfremt forretningen helt eller delvis foretages uden for rettens kontor, eller skyldneren fremstilles af politiet.

Til nr. 3.

Ifølge retsafgiftslovens § 16, stk. 1, betales for eksekution vedrørende pengekrav, for udpantning og for arrest på gods en afgift på 30 kr. Overstiger kravet 3.000 kr., betales yderligere ½ pct. af det overskydende beløb. Efter § 17, stk. 1, betales der en afgift på 30 kr. for 1) forretninger vedrørende fuldbyrdelse af domme, der ikke lyder på penge, 2) indsættelses- og udsættelsesforretninger uden sædvanlig eksekutionsgrundlag, 3) forretninger vedrørende arrest på person og 4) forretninger vedrørende nedlæggelse af forbud. Langt den største gruppe af disse forretninger drejer sig om sager vedrørende tilbagetagelse af ting, der er købt på afbetaling med ejendomsforbehold. Afgiftspligten indtræder efter § 18, stk. 1, når der første gang over for fogden fremsættes begæring vedrørende kravet. For andre forretninger end udpantning svarer ifølge § 19 ny afgift, når rekvirenten mere end 3 måneder efter, at afgiftspligt er indtrådt, fremsætter ny begæring vedrørende kravet over for samme foged eller fogden i en anden retskreds. Afgiftens størrelse er den samme, uanset om sagen alene giver anledning til en enkelt forretning på rettens kontor, hvortil skyldneren tilsiges, eller der herudover foretages en eller flere udgående forretninger, og skyldneren eventuelt skal fremstilles af politiet.

Efter forslaget skal der som hidtil i alle tilfælde betales en grundafgift på 30 kr. samt for de i § 16 nævnte forretninger ½ pct. af den del af kravet, der overstiger 3.000 kr. Derudover skal der, såfremt forretningen helt eller delvis foretages uden for rettens kontor, eller skyldneren fremstilles af politiet, betales en tillægsafgift på 100 kr. Tillægsafgiften dækker ligesom grundafgiften samtlige fornyede foretagelser inden for et tidsrum af 3 måneder fra det tidspunkt, hvor der første gang over for fogden fremsættes begæring vedrørende kravet, jfr. lovens § 19. Dette gælder uanset om der er tale om flere udgående forretninger, flere politifremstillinger af skyldneren eller både udgående forretninger og politifremstillinger.

Efter retsplejelovens § 520, stk. 2, kan skyldneren først begæres fremstillet af politiet, når han

undlader uden oplyst forfald at møde ved en fogedforretning, som han er tilsagt til.

I almindelighed vil det også kun være nødvendigt at foretage en fogedforretning som udgående, hvis skyldneren undlader at møde på rettens kontor efter tilsigelse, men der kan dog undtagelsesvis forekomme tilfælde, hvor det er nødvendigt straks at foretage forretningen som udgående for at skaffe dækning, f. eks. hvis skyldneren står i begreb med at forlade landet eller afhænde sine aktiver, eller der er påviselige grunde til at antage, at en forudgående tilsigelse vil få skyldneren til at skaffe aktiver af vejen. Den gældende bestemmelse i retsplejelovens § 516, stk. 2, må dog forstås således, at rekvirenten kan forlange, at forretningen påbegyndes på skyldnerens bopæl eller sådant andet sted, som fogden under de foreliggende omstændigheder finder mest hensigtsmæssigt for forretningens fremme, og dette vil også være tilfældet, hvis lovforslaget gennemføres, og rekvirenten er villig til at betale den forhøjede retsafgift. Tilskyndelsen til at begynde fogedforretninger på rettens kontor vil dog utvivlsomt blive yderligere forstærket, hvis lovforslaget gennemføres, og det må derfor antages, at den forhøjede afgift på 100 kr. i almindelighed kun vil blive aktuel i tilfælde, hvor skyldneren undlader at møde på rettens kontor efter tilsigelse. Det skal i denne forbindelse bemærkes, at afgiften vel i første omgang skal bæres af rekvirenten, men at den efter retsplejelovens § 502, stk. 1, i den sidste ende skal betales af skyldneren, og at der straks kan foretages udlæg i dennes formue også til dækning af dette krav.

Såfremt det ovenfor nævnte forslag til lov om ændring af retsplejeloven m.v. gennemføres, vil rekvirenten ikke længere kunne forlange, at en fogedforretning skal begynde som udgående, idet stedet for forretningen altid skal fastsættes af

fogedretten (lovforslagets § 491, stk. 1). Indførelsen af en tillægsafgift for udgående forretninger og politifremstillinger vil dog betyde, at forretningen i praksis altid påbegyndes på rettens kontor, medmindre rekvirenten straks begærer udgående forretning.

Efter den gældende bestemmelse i retsplejelovens § 517, stk. 1, behøver fordringshaveren ikke at give møde under fogedforretningen, hvis »dommen eller forliget lyder på betaling af en pengesum, der, bortset fra de efter sagens begyndelse påløbne renter og sagsomkostninger, ikke overstiger 200 kr., og der ikke ønskes udlæg i fast ejendom«. Under udpantningsforretninger er fordringshaverens møde aldrig nødvendigt, jfr. retsplejelovens § 602, stk. 1. Forslaget til lov om ændring af retsplejeloven m.v. indeholder i § 492, stk. 2, en bestemmelse om, at fordringshaveren ikke behøver at give møde, hvis 1) der begæres udlæg på grundlag af pantebrev i fast ejendom udstedt til statskassen eller realkreditinstitutterne, 2) kravet, bortset fra renter og sagsomkostninger, ikke overstiger 5.000 kr., eller 3) kravet er tillagt udpantningsret. Det forhold, at fordringshaveren ofte ikke vil være til stede under fogedforretningen, vil gøre det nødvendigt, at fogedretten efterfølgende giver fordringshaveren meddelelse om, hvad der er passeret, herunder f. eks. at skyldneren ikke er mødt, således at fordringshaveren kan tage stilling til, om han ønsker forretningen fortsat.

Til nr. 4.

Af administrative grunde skal tillægsafgiften, som det er tilfældet for andre retsafgifter, betales ved fremsættelsen af begæringen om foretagelse af forretningen uden for rettens kontor eller om politifremstilling. Afgiften kan ikke tilbagebetales, selv om begæringen tilbagekaldes, eller forretningen slutter uden resultat.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov, lov nr. 206 af 21. maj 1969.

Gældende lov.

1. og 2.

§ 16. For eksekution vedrørende pengekrav, for udpantning og for arrest på gods svares 30 kr. Overstiger kravet 3.000 kr., svares yderligere ½ pct. af det overskydende beløb.

§ 17. For følgende forretninger svares 30 kr.:

1. Forretninger vedrørende fuldbyrdelse af domme, der ikke lyder på penge,
2. indsættelses- og udsættelsesforretninger uden sædvanligt eksekutionsgrundlag,
3. forretninger vedrørende arrest på person,
4. forretninger vedrørende nedlæggelse af forbud.

3.

4.

§ 18. For de i §§ 16 og 17 omhandlede forretninger indtræder afgiftspligten, når der første gang over for fogden fremsættes begæring vedrørende kravet.

Lovforslaget.

§ 16. For eksekution vedrørende pengekrav, for udpantning og for arrest på gods svares en grundafgift på 30 kr. Overstiger kravet 3.000 kr., svares yderligere ½ pct. af det overskydende beløb i grundafgift.

Stk. 2. — — —

§ 17. For følgende forretninger svares en grundafgift på 30 kr.:

1. Forretninger vedrørende fuldbyrdelse af domme, der ikke lyder på penge,
2. indsættelses- og udsættelsesforretninger uden sædvanligt eksekutionsgrundlag,
3. forretninger vedrørende arrest på person,
4. forretninger vedrørende nedlæggelse af forbud.

Stk. 2. — — —

§ 17 a. For de forretninger, der er nævnt i §§ 16 og 17, svares yderligere en tillægsafgift på 100 kr., såfremt forretningen helt eller delvis foretages uden for rettens kontor, eller skyldneren fremstilles af politiet.

Stk. 2. § 16, stk. 3, finder tilsvarende anvendelse.

§ 18. For de i §§ 16 og 17 omhandlede forretninger indtræder afgiftspligten, når der første gang over for fogden fremsættes begæring vedrørende kravet. Afgiftspligten efter § 17 a indtræder, når der første gang over for fogden fremsættes begæring om retshandlingens foretagelse.